

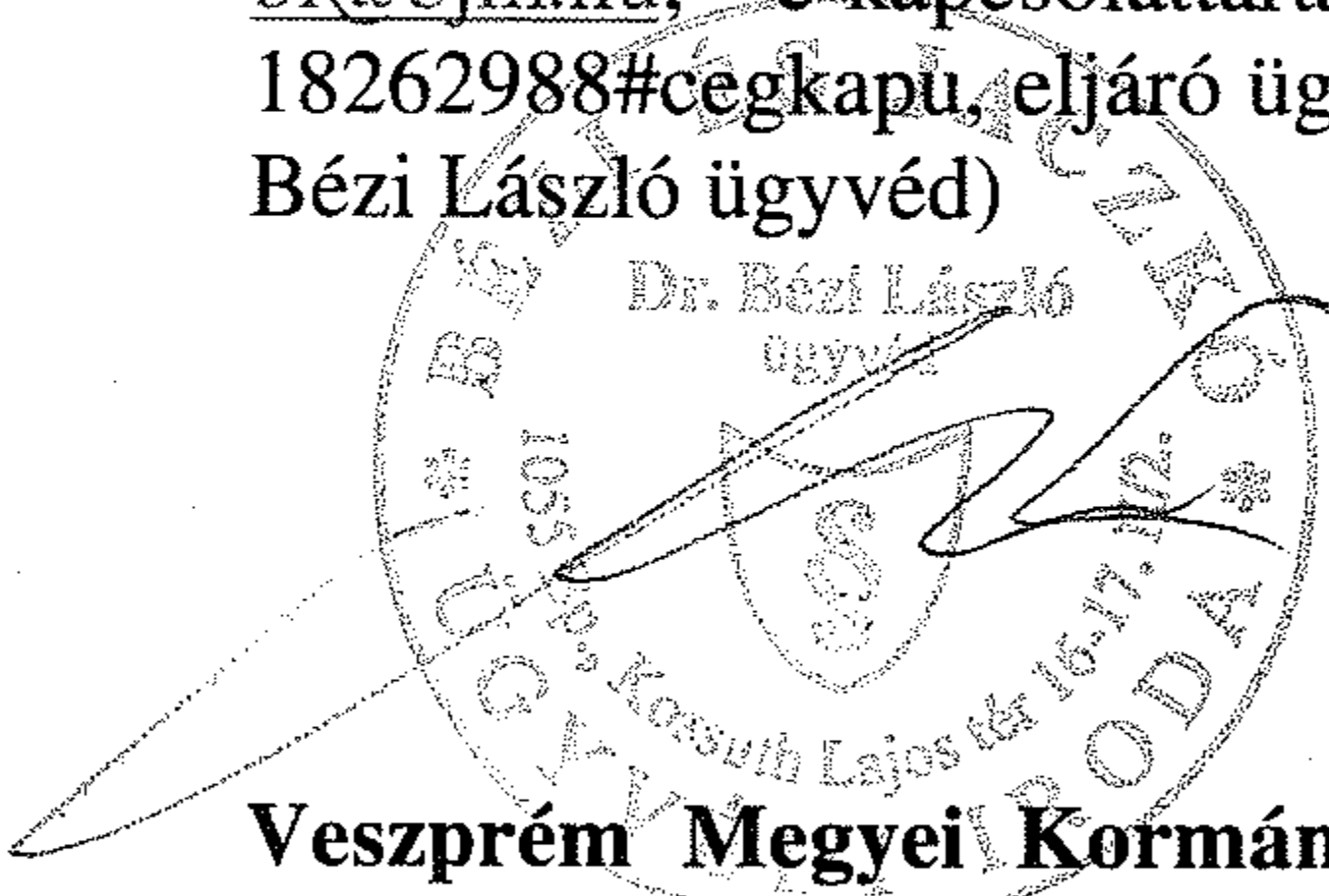
Veszprémi Törvényszék

Veszprém,
Vár u. 19.
8200.

Kereset

Modre Bergbau GmbH.
(cégjegyzékszám: FN90053 g;
székhely: A-9102 Mittertixen,
Bergstein 20, Ausztria) **felperes**

jogi képviselő: **Bézi és Jaczkó Ügyvédi Iroda** (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 16-17. II/2., e-mail cím: bl@bjm.hu; e-kapcsolattartási cím: 18262988#cegkapu, eljáró ügyvéd: dr. Bézi László ügyvéd)

Veszprém Megyei Kormányhivatal
(8200 Veszprém, József Attila u. 36.)
alperessel

szemben a Veszprém Megyei Kormányhivatal hatáskörében eljáró – Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztálya által VE-09/KTF/05647-76/2021 számon hozott -, a Felperes által elektronikusan 2021. december 2. napján átvett - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben.

Mellékletek: F/1.- F/2.

Budapest, 2021. december 14.

Tisztelt Törvényszék!

A) Bevezető rész

Alulírott **dr. Bézi László ügyvéd** (Bézi és Jaczkó Ügyvédi Iroda, székhely: 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 16-17. II/2., telefon: +36304476218, elektronikus levélcím: bl@bjm.hu, e-kapcsolattartási cím: 18262988#cegkapu) a mellékelt meghatalmazás (F/I.) alapján

a **Modre Bergbau GmbH.** (cégjegyzékszám: FN90053 g; székhely: A-9102 Mittertixen, Bergstein 20, Osztrák Köztársaság; adószáma: ATU25987509/57-591/3827; Környezetvédelmi Ügyfél Jel (KÜJ):103656333; képviseli: Herwig Modre, lakcíme: A- 9102 Mittertixen, Aich 10, Osztrák Köztársaság) **felperes** képviseletében eljárva

a **Veszprém Megyei Kormányhivatal** (székhely: 8200 Veszprém, József Attila u. 36., adószám 15789415219; hivatalos elektronikus elérhetőség: vemkh.hivatal@veszprem.gov.hu, hivatali kapu: KRID 312470101) **alperessel**

szemben az alábbi

keresetet

terjesztjük elő.

B) Érdemi rész

I. Kérelem (A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 37. § (1) bekezdés g) pont)

Kérjük a T. Bíróságot, hogy szíveskedjen az alperes – a hatáskörében eljáró Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztálya által - VE-09/KTF/05647-76/2021 számon hozott és a felperes által 2021.12.02. napján kézhez vett határozatát a Kp. 90. § alapján részben megváltoztatni akként, hogy a „Sümeprága III.-bazalt” védnevű és a „Sümege VII.- bazalt” védnevű bányatelkek valamennyi ingatlanát érintően a határozat rendelkező részében foglalt előírások mellett a környezetvédelmi engedélyt megadja, egyúttal a határozat 6.04. pontja helyett a következő rendelkezést rögzíti: „6.04. A bányatelkek területén potenciálisan előforduló védett/fokozottan védett fajokat élőhelyükkel együtt meg kell óvni. A kitermelés során a bányában előforduló védett állatfajokra természetvédelmi monitoringot kell végezni természetvédelmi szakértő bevonásával min. évente egy alkalommal a fészkelési és vegetációs időszakban.”

Másodlagosan kérjük a T. Bíróságot, hogy a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdése b) pontja alapján hatályon kívül helyezni és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezni szíveskedjék.

Kérjük továbbá alperes perköltségünkben történő marasztalását is.

II. A felperest ért jogsérelem (Kp. 37.§ (1) bekezdés f) pont)

A felperesi jogsérelem alapja az alperes határozatának 1.00.; 6.04.1 és 6.04.3 pontokban szereplő **megállapítások és kötelezés**, ami alapján felperesnek tilos a bányatelkek egyes ingatlanjain bányászati, illetve ahhoz kapcsolódó tevékenységet végeznie, és ezáltal felperest jelentős és indokolatlan anyagi

hátrány érte. A hivatkozott megállapítások és kötelezések egyenes ok-okozati összefüggésben állnak alperes jogellenes eljárásával.

Keresetünket az alább részletesen kifejtett tényállás és jogi érvelés alapján a következő jogszabályhelyekre alapozzuk:

- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 4. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontjára, a 90. §-re és a 89.§ (1) bekezdésére, továbbá
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2 §; 4. §, 48. § (1) bekezdése a.) pontját és a 81. § (1) bekezdésében foglaltakra; valamint
- a természet védelméről szóló 1996 évi LIII törvény (a továbbiakban: Tvt.) 6. § (2); 7. §; 17. § és 20. §-aira;
- a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII törvény (a továbbiakban: Bt.) 26/C. §-ára;
- az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 4.§; 8. §. (1) bekezdésében foglaltakra; és
- Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény 25. § (5) bekezdésében foglaltakra.

III. Tényállás és jogi érvelés a határozat megváltoztatása érdekében

III/1. A megismételt eljárás

Felperes 2019. december 20. napján benyújtott környezeti hatástanulmány alapján kérte alperestől a Sümegprága III. - bazalt” védnevű és a „Sümeg VII. - bazalt” védnevű egymással szomszédos bányatelkeken tervezett bányászati tevékenységre vonatkozó környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatását. A bányatelkek kilenc ingatlant – pontosabban azok részterületeit – érintenek, a Sümegprága III. védnevű bányatelek hét ingatlant, a Sümeg VII. pedig kettőt: ezek a sümegi 078 és 077; valamint a sümegprágai 041/2, 042, 047/1, 047/2, 049/2, 058/1 és 058/3 helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlanok (rész)területei.

Alperes az eljárása során több szakhatóságot keresett meg, illetve a VE-09/KTF/00139-11/2020. ügyiratszámú végzésben a tevékenységgel érintett Natura 2000 területek kezelőjét, a **Balatonfelvidéki Nemzeti Park Igazgatóság**ot (a továbbiakban: **BFNPI**) ügyféli nyilatkozattételre szólította fel. A BfNPI ügyféli nyilatkozatát 2020. március 3-án küldte meg alperesnek.

Alperes 2020. április 14-i keltezéssel, VE-09/KTF/00139-45/2020 számon adta ki az engedélyező határozatát (a továbbiakban: az **eredeti határozat**), amelyben a környezetvédelmi engedélyt több kötelezés és korlátozás mellett megadta, egyúttal megtiltotta a bányászati és az azokhoz kapcsolódó tevékenységek végzését a két bányatelken belül a Sümeg 077 hrsz. alatti és a Sümegprága 047/1, , 047/2, 048, 058/1, 058/3 és 059 hrsz. ingatlanokon.

Felperes a határozattal szemben keresetet nyújtott be, és a Veszprémi Törvényszék 12. K. 700.736/2020/13/II. számú ítéletével a határozatot hatályon kívül helyezte és alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indoklásában a következőket rögzítette:

„Az új eljárást a hatóságnak csak a természetvédelmi előírásokra vonatkozóan kell lefolytatni, a táj és természetvédelmi szakterület szempontjai vizsgálata alapján. A táj és természetvédelmi szempontból meghatározó a NaturaR., az OTrT. és a Tvt. szabályainak, valamint a Keszthelyi- hegység kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület Fenntartási tervének alkalmazása. Az irányadó anyagi jogszabályok mentén az Ákr. szabályait betartva a bányászati tevékenységnek a Natura 2000 területek

veszélyeztetése körében a tényállást fel kell tární és a fentiek szerint részletezett megfelelő bizonyítási eljárást le kell folytatni.”

Alperes a megismételt eljárásban beszerezte a BFNPI biotikai adatait és helyszíni szemlét tartott. Felperes több nyilatkozatot tett, amelyben igyekezett megfelelő tényelődásaival segíteni alperes tevékenységét, valamint jelezte, amikor jogsértő eljárási cselekményt észlelt, amelyeket alperes rendre nem vett figyelembe. Felperes többek között szakértő bevonását is indítványozta, alperes azonban ezt sem látta szükségesnek.

Alperes – miután először írásban, majd szóban is külön felhívta a BFNPI figyelmét arra, hogy ügyféli jogállást kérhet – a BFNPI kérése alapján VE-09/KTF/05647-56/2021 számú végzésében az ügyféli jogállást megállapította részére. Felperes ezt a végzést a törvényes határidőn belül keresettel megtámadta, azonnali jogvédelmet is kérve az eljáró bíróságtól. Alperes azonban erre tekintettel nem függesztette fel az eljárást, hanem minden további felperesi értesítést mellőzve VE-09/KTF/05647-76/2021 számon az ügyben érdemi határozatot hozott.

A határozatban a Sümegprága 047/2, 049/2, 058/1, 058/3 hrsz-ú és a Sümeg 077 hrsz-ú ingatlanokon a bányászati és az azokhoz kapcsolódó tevékenységek végzését megtiltja, illetve a 6.04.03. pontban konkrét, aránytalan és részben indokolatlan természetvédelmi előírást tesz a többi ingatlan tekintetében. **Ki szeretnénk emelni, hogy a Sümegprága 049/2 hrsz-ú ingatlan tekintetében az eredeti határozat a bányászati tevékenységet engedélyezte, míg most különösebb indoklás nélkül, azonos tényállás és jogi környezet mellett megtiltja azt.**

III/2. A határozatban foglalt tényállás lényeges hiányosságai és ellentmondásai

Alperes indoklásában tényállásként többek között a következőket rögzíti:

„A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 13389/2007. iktatószámú határozatában a tevékenység környezeti elemekre gyakorolt hatások feltárása érdekében teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálatra kötelezte a bányatelek tulajdonosát, tekintettel arra, hogy **a bánya** környezetvédelmi engedélyhez kötött **tevékenységet** környezetvédelmi engedély nélkül **folytatott**. A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 25248/2007. ügy- és 39990/08. iktatószámú, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/966-2/2009. sz. másodfokú döntésével megváltoztatott határozatában a bányavállalkozónak (Basalt-Középkő Kőbányák Kft.) a Sümeg III.- bazalt védnevű bányatelken bányászati tevékenységére vonatkozó környezetvédelmi működési engedély megadására irányuló kérelmét **elutasította a területrendezési tervekkel való ütközés miatt.**” (Határozat indoklása, 17. oldal utolsó és 18. oldal első bekezdése)

A vastag betűs kiemeléseket azért tettem, mivel már itt látható, hogy 2007-2009 között még folyt bányászati tevékenység a területen, és az akkori jogerős elutasítás indoka nem a már évek óta létező NATURA 2000 jelleg, vagy egyéb természetvédelmi ok, hanem kifejezetten a területrendezési tervekkel való ütközés volt.

Alperes az indoklásának tényállási részéből kihagyta azt a körülményt, hogy felperes már 2018-ban, közvetlenül a bányászati jog megszerzését követően elindította a környezetvédelmi engedélyezési eljárást, azonban kérelmét – annak érdekében, hogy a BFNPI részéről felmerült szakkérdéseket egyeztetni tudja – 2019.-ben visszavonta (VE-09/KTF/02063-33/2019.)

A határozat indoklásának 54. oldalán pedig – a fent idézettekkel ellentétes megállapításként - a következők olvashatók:

„Mindez arra vezethető vissza, hogy az érintett területen 1980-as évek óta (évtizedek óta) nem folyt bányászati tevékenység.” (Második bekezdés harmadik mondata.)

„A tájsebként jellemzett korábbi, évtizedekkel ezelőtt történt bányászati beavatkozásokkal érintett területrészen is megindult a spontán szukcesszió.” (Harmadik bekezdés utolsó mondata.)

Az indoklás 58. oldalán alperes ismét megerősíti az ellentmondást:

„Jelen bányatelek esetében viszont kijelenthető, hogy a fennálló bányatelken legalább 30 éve semmilyen kőzetkitermelés nem történik, függetlenül attól, hogy a bányatelek jogi jellege 1986 év óta fennáll. A Natura 2000 élőhelyek kíméletére vonatkozó előírás a jogelőd részére adott bányatelekre vonatkozóan 2008. évben kiadott környezetvédelmi engedélyben is szerepelt.” (Negyedik bekezdés második mondata.)

Mindennek az ügy elbírálása szempontjából azért van jelentősége, mivel alperes többször utal arra, hogy az engedély fő akadálya az, hogy szerinte évtizedek óta nem működő bányáról van szó.

III/3. A Kp. 90. § alkalmazásának lehetősége

A Kp. 90. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási cselekményt akkor is megváltoztatja, ha

- a) az ügy természete azt megengedi és
- b) a megismételt eljárásban a közigazgatási szerv - azonos jogi vagy tényhelyzet alapján - a bíróság jogerős ítéletével ellentétes cselekményt tett.

Tekintettel arra, hogy

- az ügyben nem merült fel olyan adat vagy bizonyíték, ami a teljes területre történő környezetvédelmi engedély megadását kizárná, továbbá
- a természetvédelmi szempontok érvényesülése érdekében, az alperes által elégségesnek tartott, előírt feltétel is ismert,
- nem mérlegelési jogkörben hozott döntéséről van szó, az alkalmazandó jogszabályok egyértelműek a környezetvédelmi engedély megadhatósága tekintetében;
- ugyanakkor az engedélyezési eljárás már így is jelentősen elhúzódott és az esetleges további bizonyítási eljárástól sem várható el olyan körülmény, amely az engedélyezést érdemben akadályozná,

véleményünk szerint **jelen ügy természete lehetővé teszi** a t. Bíróság részére a határozat megváltoztatását.

Meglátásunk szerint ugyanakkor **alperes határozata ellentétes** a t. Bíróság 12. K. 700.736/2020/13/II. számú ítéletének indoklásában foglalt alábbi részekkel:

A.) Ítélet [10] pont második bekezdés:

„A tájhasználat, tájjelleg értékelésénél ugyancsak helyesen hivatkozott a felperes a nem megfelelő mérlegelésre, amely figyelmen kívül hagyta a hagyományos bányászati jelleget, annak ellenére, hogy a határozat indokolása első részében az alperes is felemlíti a térségben található három bazalt bányát. A Fenntartási terv pedig az 1.3.3.6. pont alatt rögzíti, hogy az ipari tevékenységek közül a bányászat jellemző a dolomit és bazalt régióban is, sőt homokbánya is üzemel a tervezési területen. A bányászat mindkét régióban intenzív.”

Határozat 57. oldal hetedik bekezdés:

„Meglátásom szerint a Natura 2000 Fenntartási Tervben a BFNPI által a bazaltbányákra vonatkozóan tett megállapítások kifejezetten működő bányákra vonatkoznak, ami jelen esetben nem áll fenn.”

Fentiek alapján alperes ismételten figyelmen kívül hagyta a régió hagyományos bányászati jellegét, azon indoklással, hogy nem működő bányáról van szó. Az ítélet [14] pontja pedig a következőt rögzíti: „A Tvt. 7. § (2) bekezdéséhez fűzött **hatósági megjegyzés, miszerint felhagyott, évek óta nem művelt bányaterületről van szó alaptalan**, azon felperesi ellenérvre figyelemmel, miszerint a felhagyott bányáknak a 31/2007 (XII.28.) Kormányrendelet szerinti nyilvántartásban kell szerepelni és innen származó adat a határozatban, valamint az iratokban nem lelhető fel, az alperes pedig a felperes idevágó kifogását nem vitatta.”

B.) Ítélet [11] pont harmadik bekezdés:

„Az Ákr. 2. §- a azt a követelményt támasztja jelen esetben a hatóság felé, hogy azonos jogi és természeti környezetben azonos szempontok mentén értékelje és mérlegelje a bányászati tevékenység engedélyezését.”

Határozat 58. oldal második és negyedik bekezdése szerint:

A „Bazsi I. – bazalt” védnevű bányatelken az engedélyes 2017. évben kapott környezetvédelmi működési engedélyt. Az érintett terület részben országos jelentőségű védett területet érint és része a Natura 2000 hálózatnak. (...) A Kormányhivatal meglátása szerint a fenti ügyek a jelen eljárásban vizsgált bányatelkekkel nem összevethetők, mivel (...) a Bazsiban lévő bányatelken folyamatos a kitermelés évek óta..., azon jelölő élőhely nem található. Jelen bányatelek esetében viszont kijelenthető, hogy a fennálló bányatelken legalább 30 éve semmilyen kőzetkitermelés nem történik,...

Ennél a pontnál egyrészt meg kell jegyezni, hogy felperes jelen ügyben – a határozatban rögzítettekkel ellentétben – nem jogutódja senkinek. A bányászati jogot a Magyar Államtól, 2017 év végén, nyílt pályázaton nyerte el, így eredeti szerzőnek számít. Maga a két bányatelek is megosztás folytán 2010-ben jött létre. Ugyanakkor a területen 2009-ig folyamatos volt a kitermelés. Ennek azért van jelentősége, mert az alperes felhagyott, évtizedek óta nem működő bányaként állítja be a területet, holott természetes, hogy a közvetlenül 2017-et megelőző években a jelen bányászati feljogosítás alapján azon nem folytatható kitermelés. A környezetvédelmi eljárás pedig kisebb megszakításokkal 2018 óta, tehát három éve van folyamatban. Ahogy azt az A) pontnál is jeleztük, az ítélet egyértelműen rögzíti, hogy az „**évek óta nem művelt bányaterületről van szó**” **kitétel alaptalan.**

Másrészt azt is jelezni kell, hogy **jelen területen sincs jelölő élőhely**, összhangban a BFNPI jelen eljárásban adott, 4528-9/2021 számú (VE-09/KTF/05647-57/2021) adatszolgáltatásával, amely 2016-ra visszamenőleg tartalmaz észlelési adatokat. Mindezek alapján azonos jogi és természeti környezetben az ítéletben foglaltakkal ellentétben ismételten nem azonos szempontok mentén értékelte az ügyet az alperes.

C.) Ítélet [12] pont:

„E körben a bíróság elsődlegesen rögzíti, hogy az alperes védiratában hivatkozott NaturaR. 10/ A. §-ában foglaltak nem képezhetik az alperes határozata jogszerűségének megítélését, miután a határozatban arra az alperes nem, csak a NaturaR 8. § (1) bekezdésére hivatkozott.

Annak értelmében a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését nem veszélyeztető, vagy nem sértő és a Natura 2000 terület jelölésekor jogszerűen, végleges engedélynek megfelelően folytatott tevékenység korlátozás nélkül folytatható.

Tény, hogy a jogszabályhely együttes feltételeit az alperes nem vizsgálta. A fentiekben részletezettek szerint a veszélyeztetés tényleges fennálltát nem tárta fel, bizonyítási eljárást nem folytatott, csupán azt rögzítette, hogy a bányatelkek és a tervezett külszíni bányászat a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését a terület állapotának fenntartását veszélyezteti. Az alperes ezen kijelentése lényegében ellentmond a Fenntartási tervből már idézetteknek. Továbbá a Fenntartási terv 3.2.1.1. pontja azt tartalmazza, hogy a tervezési területen lévő bányatelkek horizontális bővítése, újabb bányatelek

létesítése a tervezési terület magterület besorolási részterületein az OTrT. alapján tilos, a többi részterületen nem kívánatos.

A NaturaR 8.§. (1) bekezdés második fordulata tekintetében pedig a hatóság azt szögezte le, hogy jelenleg nincs a területre egyetlen bányavállalkozónak sem végleges engedélye a kitermelésre, noha ezt körülményt a Natura 2000 terület jelölési időpontjára kellett volna tisztázni. Mindezek alapján az alperes megsértette a NaturaR 8.§. (1) bekezdését.

Ebben a körben a bíróság kitér a Kp. 92. § (1) bekezdés c./ pontja és az idevágó indokolás alapján - amely az rPp.336.§. (2) bekezdésére utal vissza - arra, hogy a NaturaR. alkalmazása során a hatóságnak a jogszabály egészére figyelemmel kellett volna lenni, így pl. a 4. §-ra, a 10. §-ra - amely egyebekben összevág a tényállásfeltárási kötelezettséggel is - és nem csupán a 8. § (1) bekezdését kiragadni.”

Határozat 60. oldal második bekezdés:

„A Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése szerint a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését nem veszélyeztető vagy nem sértő és a Natura 2000 terület jelölésekor jogszerűen, jogerős engedélynek megfelelően folytatott tevékenység korlátozás nélkül folytatható, ami jelen kérelem esetében nem áll fent.”

Alperes **az ítéletben foglaltakkal szemben a veszélyeztetés tényleges fennálltát nem tárta fel, a Natura 2000 terület jelölési időpontjára vonatkozó engedély létét nem vizsgálta.**

D.) Ítélet [13] pont:

„Az OTrT. 25. § (5) bekezdése értelmében az ökológiai hálózat magterületének övezetében bányászati tevékenység folytatása, a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó előírások alkalmazásával engedélyezhető. Az övezetben új célkitermelő hely és külfejtéses művelési bányatelek nem létesíthető, a meglévő külfejtéses művelési bányatelek horizontálisan nem bővíthető. A felperes kérelmezett tevékenysége nem sérti az OTrT. 25. § (5) bekezdését tekintve, hogy nem új bányatelekről van szó, és a tevékenység nem a bányatelek horizontális bővítésre vonatkozik. Ezzel egyező álláspontot tartalmaz a már hivatkozott Fenntartási terv is.

Az OTrT. 4. § 15. pontja a "hagyományos tájhasználat" fogalmát adja meg, aszerint egy adott tájrészletre jellemző, a természeti adottságokon alapuló és a helyi gazdálkodási kultúrának megfelelő olyan területhasználati vagy más haszonvételezési mód, amely meghatározza a táj jellegét, és biztosítja természeti és kulturális értékeinek megőrzését és fenntartható hasznosítását. Az alperes álláspontja szerint ezeken a területeken a már kialakult erdőgazdálkodás a jellemző, ugyanakkor ez a megállapítás szintén ellentmond részben a határozata indokolásának a bazaltbányákra vonatkozó részével másrészt a Fenntartási terv már ugyancsak ismertetett kitételével.

Az OTrT 4. § 34. pontja az „ökológiai hálózat magterületének övezete” fogalmát adja meg. A kérelmezett tevékenység tekintetében idevágóan a 25.§. (5) bekezdése rendelkezik fentiek szerint.

Az OTrT. 4. § 41. pontja a "tájjelleg (tájkarakter)" fogalmát határozza meg. Annak értelmében a táj jól körül határolható részének természeti tényezők és emberi tevékenységek hatása és kölcsönhatása eredményeként kialakult, emberek által érzékelt sajátos rendszere, amely által a tájrészlet egyedisége megnyilvánul és más tájrészletektől megkülönböztethetővé válik. Az alperes döntése indokaként ezt a pontot is megjelölte, azonban semmilyen magyarázatot nem fűzött hozzá. Ugyanakkor nem vitatható, hogy a definíció alapján valóban számolni kell a térség bazalt-dolomit bányászataival, mint a természeti tényezők és az emberi tevékenység hatása és kölcsönhatása eredményével.

A határozat indoklásának 60-61 oldalain alperes „ezen túl megállapítható” bevezetéssel, **változás nélkül ismétli meg eredeti határozatában foglaltakat és idézi a fenti jogszabályhelyeket a nélkül, hogy akár csak utalás szintjén jelezné az ítélet fent idézett részeinek megértését vagy figyelembe vételét.**

Ugyanakkor a 61 oldalon, a fenti jogszabályhelyek idézése után a negyedik bekezdését úgy kezdi, hogy a hatásvizsgálati eljárás során ezeket a jogszabályi előírásokat vette alapul.

E.) Ítélet [14] pont:

„A Tvt-nek a határozatban felhívott Tvt. 6. § (2) bekezdése, 7. § (1-2) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése, és 20. § (1) bekezdése közül egyes jogszabályhelyeket illetően az a megállapítás tehető, hogy az alperes maga is általános értelemben hivatkozott ezen jogszabályhelyekre, vélhetően a tevékenység megtiltására vonatkozó döntését kívánta ezen szabályokkal is alátámasztani. A Tvt ezen evidenciáit a környezetvédelmi engedélynek a természetvédelmi szakterület vonatkozásában a NaturaR, OTrT szabályain keresztül kell érvényre juttatni. A Tvt. 7. § (2) bekezdéséhez fűzött hatósági megjegyzés, miszerint felhagyott, évek óta nem művelt bányaterületről van szó alaptalan, azon felperesi ellenérvre figyelemmel, miszerint a felhagyott bányáknak a 31/2007 (XII.28.) Kormányrendelet szerinti nyilvántartásban kell szerepelni és innen származó adat a határozatban, valamint az iratokban nem lehető fel, az alperes pedig a felperes idevágó kifogását nem vitatta.

A Tvt. 4. § b) pontja tekintetében bíróság az alperes értelmezésével ért egyet, miszerint a Natura 2000 területek is természeti területek. A Tvt. 4.§ h./ pontja a Natura 2000 területet önállóan is definiálja, a többlet jellemzők, egyedi tulajdonságok okán. Vagyis az általános természeti területen belül a specifikumot képviseli. A természeti terület azonban a Tvt. 20. § értelmében nem kizáró ok a bányászati tevékenység folytatására. Annak értelmében a bányászati tevékenységet a természeti területek lehető legkisebb mértékű igénybevételével kell folytatni. Tekintettel arra, hogy meglévő bányatelekről van szó, ami nem kerül horizontálisan bővítésre, nem jelenti a természeti területek újabb igénybevételét.”

A határozat 61 oldalán az ötödik bekezdés rögzíti, hogy táj- és természetvédelmi szempontból adott alperesi nyilatkozat jogi alapja a Tvt. 6. § (2) bekezdése, 7. § (1-2) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 9. § (1) bekezdése, 20. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és a 43. § (1) bekezdése. A felhívott jogszabályhelyekre történő **hivatkozásokat azonban alperes nem indokolja, azokkal kapcsolatosan semmilyen, a konkrét ügyben történő alkalmazhatóságra vonatkozó megállapítást nem tesz.** Ezek közül egyedül az 59. oldalon a Tvt. 7. § (1) és (2) bekezdéseit ismerteti, **konkrétan átvéve az eredeti határozatnak az ítélet által kifogásolt részeit, felhagyott bányára történő utalással együtt. Ez által a Tvt. evidenciáinak alkalmazását, a tevékenység keretei közötti megfelelést továbbra sem vizsgálja, újból kizárólag a tiltás indokaként hozza fel őket, ellenétesen az ítélettel.**

Fentiek alapján összefoglalóan megállapítható, hogy alperes a megismételt eljárásban - azonos jogi és tényhelyzet alapján - a bíróság jogerős ítéletével ellentétes cselekményt tett, mivel határozatának indoklása azt támasztja alá, hogy az ítélet számos előírásával szemben azokat figyelmen kívül hagyta vagy azokkal ismételtelen ellentétes megállapításokra jutott. Erre tekintettel a Kp. 90. § alapján a határozat bírósági reformációjának feltételei biztosítottak.

III/4. A megváltoztatás köre és indokai

Alperesi határozat a Sümegprága 047/2, 049/2, 058/1, 058/3 hrsz-ú és a Sümeg 077 hrsz-ú ingatlanokon a bányászati és az azokhoz kapcsolódó tevékenységek végzését megtiltja. A határozat indoklásából az a következtetés vonható le, hogy **nem a konkrét növény- vagy állatállomány, élőhely vagy tájképi megfontolások alapján, hanem egyszerűen azért, mivel ezek Natura 2000 jogi jellegű ingatlanok.** A határozat indoklásában erre utal pl. a 54. oldal első bekezdés; 55. oldal második és utolsó bekezdés; 56. oldal második bekezdés. Konkrétan idézve: „Az ingatlan-nyilvántartásban a bányatelkek a Natura 2000 terület bejegyzett jogi jelleg tényének feljegyzésével hitelesen tanúsítja az érintett ingatlanok természeti oltalmát.” „...tehát **általánosságban** a Natura 2000 területen működtetett bányászati tevékenység az élőhelyet, az ott lévő fajokat negligálja, a morfológiát jelentős mértékben, illetve végérvényesen megváltoztatja.” „E szerint jelen eljárásra vetítve a Natura 2000 jogi jelleg önmagában terület használati korlátozást jelenthet, hiszen speciális természetvédelmi előírások tehetőek...”

Az eljárásban valamennyi tény és adat a rendelkezésre áll, amely alapján konkrétan meg lehet állapítani, hogy a Natura 2000 jellegű ingatlanokra természetvédelmi szempontból jelent-e bármilyen, kizárólag tiltással megakadályozható veszélyt a kérelmezett bányászati tevékenység.

Rendelkezésre áll a kérelemhez csatolt dokumentáció, rendelkezésre áll a BFNPI által adott, több évre visszamenő észlelési adatszolgáltatás (VE-09/KTF/05647-57/2021), a fenntartási terv, a helyszíni szemle jegyzőkönyve és a korábban csatolt szakvélemények is. **Ezek egyike sem tartalmaz olyan elemet, amely alátámasztaná a konkrét tiltást.**

Itt kell megemlítenünk, hogy a BFNPI részéről az eredeti határozatban hivatkozott, előző adatszolgáltatás – a határozat indoklásában kifejtettekkel ellentétben – nem azért ellentétes a jelenlegi eljárásban adottakkal, mert a monitoring folyamatos, már csak azért sem, mert 2016-os észlelési adata is hivatkozik a mostani. Azért ellentétes, mert az előző eljárásban a BFNPI konkrét adatszolgáltatást mellőzve, a saját fenntartási tervét idézve általánosságban, **konkrét tényellenőrzés nélkül, kizárólag feltételezve írta le, hogy a területen jelölő fajok (nagy szarvasbogár, nagy hőscincér, havasi cincér és gyászscincér) találhatóak.** Ezt pedig sem a konkrét jelenlegi adatszolgáltatás, sem a helyszíni szemle utóbb nem támasztotta alá, így nem valós megállapítás.

Hivatkozással az eljárásban már többször felhívott, az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 8. §. (1) bekezdésére, a határozat indoklásának 60. oldal ötödik bekezdése rögzíti, hogy: „A Sümegprága III.-bazalt” védnevű és a „Sümeg VII.- bazalt” védnevű bányatelkek Natura 2000 besorolású területrészein a tervezett külszíni bányászati tevékenység **nem összeegyeztethető** a HUBF20035 nyilvántartási számú, Keszthelyi-hegység elnevezésű, Kiemelt Jelentőségű Természetmegőrzési Területre vonatkozó **természetvédelmi célkitűzésekkel és a NATURA 2000 terület fenntartási céljaival** így, az érintett területeken a külszíni bányászat **az ott található közösségi jelentőségű élőhelyek és a védett, valamint a közösségi jelentőségű állat- és növényfajok egyedei megsemmisülésével jár.** Erre vonatkozik 6.04.1. számú kikötésem.”

A t. Bíróság jogerős ítélete ezzel szemben már megállapította alperesi eljárásról, hogy: „csupán azt rögzítette, hogy a bányatelkek és a tervezett külszíni bányászat a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését a terület állapotának fenntartását veszélyezteti. Az alperes ezen kijelentése lényegében ellentmond a Fenntartási tervből már idézetteknek.”

Ugyanakkor nem valós az sem, hogy a külszíni bányászat az ott található közösségi jelentőségű élőhelyek és a védett, valamint a közösségi jelentőségű állat- és növényfajok egyedeinek megsemmisülésével jár, ezt alperes mindeddig semmivel sem tudta alátámasztani. Épp ellenkezőleg. A megjelölt fajok többsége nem fészkel az ingatlanok területén, hanem táplálékszerzési céllal keresi fel azt. A BFNPI adatszolgáltatásához melléklet térképen is jól látszik, hogy az egyetlen fokozottan védett (és nem közösségi jelentőségű) faj, az uhu (Bubo bubo) a koordináták alapján fészkelés tekintetében a már kitermelt kőbányához (Sümeg 078 hrsz) kötődik, ahogy a többi megjelölt faj többsége is.

Külön nyilatkozatban jeleztük alperes részére, hogy felperes a benyújtott dokumentációval összhangban nem tervez az uhuk költőhelyén semmilyen tevékenységet, így ez a faj nem lesz hatásviselő. Ugyanakkor a bányászati tevékenység hosszú távon elősegíti a faj elterjedését, megfelelő fészkelő helyek biztosításával. Jeleztük, hogy a MME Ragadozómadár-védelmi Szakosztály uhu fajmegőrzési koordinátorával együttműködve a már működő uhuvédelmi programban kívánunk részt venni és hogy a szakvélemény szerint az intenzív **ipari kőbányászat Magyarországon jelenleg nincsen állományszintű negatív hatással az uhuk költési sikerére, ellenben rendkívül kedvező fészkelési lehetőségeket teremtett e nagytestű bagolyfaj számára.**

Fentiek alapján megállapítható, hogy **az egyes ingatlanokon történő tevékenység tiltásának nincs valós alapja, így az – megfelelő kikötésekkel – valamennyi ingatlanon engedélyezhető. Erre tekintettel kérjük, hogy a t. Bíróság döntésével a határozatot részben megváltoztatva a Sümegprága III.-bazalt” védnevű és a „Sümeg VII.- bazalt” védnevű bányatelkek valamennyi**

ingatlanát érintően a határozat rendelkező részében foglalt előírások mellett a környezetvédelmi engedélyt adja meg.

Alperes 6.04.2 pontban foglalt azon kikötését, miszerint a bánya területén potenciálisan előforduló védett/fokozottan védett fajokat élőhelyükkel együtt meg kell óvni, felperes indokoltnak és elfogadhatónak tartja.

A 6.04.3 pontban foglalt feltételek azonban részben indokolatlanok és túlzott, aránytalan terhet rónak felperesre.

A határozat 6.04. 3. pontja szerint a kitermelési műszaki üzemi terv készítése során természetvédelmi szakértő és a BFNPI bevonásával a kitermeléssel aktuálisan érintett területrész(ek)re botanikai és zoológiai állapotfelmérést kell készíteni. A kitermelés során a bányában előforduló védett állatfajokra természetvédelmi monitoringot kell végezni természetvédelmi szakértő bevonásával min. évente 3 alkalommal a fészkelési és vegetációs időszakban.

Ezen kikötéssel szemben a következő érveket kívánom felhozni. A jelenlegi állapot már fel lett tárva, az nem szakkérdés, hanem ténykérdés lett. Egyrészt felperes eddig kétszer (2019 Kappel-Bányatervezés Kft, 2021 Végh és Végh MKT Kft) készítetett ilyen felmérést, mely mindkét esetben alperes rendelkezésére lett bocsájtva. A felmérést a BFNPI is elvégezte, ennek alapján adta meg adatszolgáltatását. Ezek alapján a botanikai és zoológiai állapot ismert, **és jelen eljárás célja az, hogy a jelenlegi állapot alapján adjon engedélyt.** Amennyiben ez az állapot később változik, alperes, mint hatóság indokolt esetben bármikor megváltoztathatja vagy visszavonhatja az engedélyét.

A bányászati tevékenység megindulásával az érintett ingatlanok természetvédelmi kezelője továbbra is a BFNPI marad, az ő jogállásában, ellenőrzési és egyéb jogi eszközeiben sem lesz változás. A 6.04.2 pontban foglalt általános faj- és élőhelyvédelmi kikötés, valamint a kitermelés alatt, szakember bevonásával végzett monitoring elegendő és arányos kötelező feltétel.

Másrészt az évi minimum 3 alkalommal, a fészkelési és vegetációs időszakban (vagyis néhány hónapon belül, tavasszal) előírt monitoring is aránytalan, és pont a fészkelő fajok szükségtelen, ismételt, többszöri háborgatásával járna. Azt a körülményt, amely egy ilyen monitoring során feltárható és a 6.04.2 pontban foglalt kikötést érinti, a fészkelési és vegetációs időszakban végzett egyszeri monitoringgal is fel lehet tární. Minthogy a határozat semmilyen indoklást sem tartalmaz a vonatkozásban, hogy miért kellene évente kötelezően többször is monitoringot végezni – és ennek semmilyen jogszabályban foglalt alapja sincs -, kizárólag a védett fajok meglétére hivatkozik, az arányosság és indokoltság alapelvei szerint az évi minimum egy alkalom előírása lehet a jogszerű megoldás. Ez az Ákr. 2. § -ában foglaltaknak is megfelelne, hiszen szakszerű, egyszerű és indokolatlan megkülönböztetést nélkülöző megoldás lehet. (Tudtunkkal a hasonló adottságú hivatkozott szomszédos, Bazsi I. – bazalt” védnevű bányatelken sincs ilyen szigorú előírás.)

Külön szeretnénk itt kihangsúlyozni, hogy alperes ezen előírása sem mérlegelési jogkörben született, nincs olyan előírás, amely keretét adná annak, hogy évi hány monitoringot lehet előírni a kérelmezőnek. Ezt az előírást alperes preventív célzattal foglalta a határozatba, azonban ez az aránytalanságán nem változtat.

Fentiekre hivatkozva kérjük a határozat 6.04. pontját megváltoztatni a petitumunkkal egyezően ekként: „6.04. A bányatelkek területén potenciálisan előforduló védett/fokozottan védett fajokat élőhelyükkel együtt meg kell óvni. A kitermelés során a bányában előforduló védett állatfajokra természetvédelmi monitoringot kell végezni természetvédelmi szakértő bevonásával min. évente egy alkalommal a fészkelési és vegetációs időszakban.”

IV. Hatályon kívül helyezés és új eljárás

Abban a nem várt helyzetben, amennyiben a t. Bíróság nem osztaná a határozat megváltoztatásával kapcsolatos fentebb kifejtett álláspontunkat, úgy másodlagos kereseti kérelmünknek megfelelően kérjük a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdése b) pontja alapján hatályon kívül helyezni és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezni. A fentebb megjelöltek mellett, miszerint alperesi eljárás - és így a határozatban foglaltak is – ellentétes a t. Bíróság ítéletében foglaltakkal, a következő jogsértésekre kívánjuk e körben felhívni a figyelmet.

IV/1. Eljárási jogsértések:

1. Ákr. 48. § (1) bekezdése

Alperes legmarkánsabb jogsértése, ahogy azt fentebb már jeleztük az a tény, hogy a VE-09/KTF/05647-56/2021 számú végzésével szemben **előterjesztett kereset és azonnali jogvédelmi kérés befogadását és felterjesztését követően nem függesztette fel az eljárást, hanem az ügyben érdemi határozatot hozott, megsértve ezzel az Ákr. 48. § (1) bekezdés a.) pontjában foglaltakat.**

Alperes ezen jogsértése több szempontból is kihatással volt az ügy érdemére. Egyrészt továbbra is – külön, felperest törvényes jogával megillető jogorvoslati lehetőség nélkül – biztosítva van a támadott végzés alapján a BFNPI ügyféli jogállása, így az iratokba bármikor betekinthez, a határozattal szemben önálló jogorvoslattal élhet, a jelen eljárásban pedig félként, a bíróság külön döntése nélkül részt vehet, tehát jelen keresetet is meg fogja kapni és arra is reagálhat, stb. Ez azon túlmenően, hogy felperes jogos érdekeit sérti - ahogy azt a végzéssel szembeni keresetben is kifejtettük – azok számára is sérelmes lehet, akik nem kaptak jelen eljárásban ügyféli jogállást. A jogorvoslati jog alapján az ügyféli jogállás végleges eldöntése olyan előkérdés, amely garanciálisan védett alapjogot érint, és így nem véletlen, **hogy a jogalkotó nem lehetőségként, hanem kötelezettségként írta elő az eljárás felfüggesztését.**

Másrészt felperes – alappal bízva az eljárás felfüggesztésében – a kereset beadását követően már nem gyakorolta az iratbetekintési jogát az esetlegesen időközben beszerzett további iratok tekintetében, így azokra nyilatkozni sem tudott. Továbbá felperes, ahogy azt korábbi beadványában jelezte is alperes részére, látva alperesi bizonytalanságot a ténykérdések megfelelő szakmai értékelésében, szakértő kirendelését indítványozta, és alperesi konkrét válasz hiányában szakértő megbízását és szakvélemény beadását tervezte annak érdekében, hogy álláspontját még inkább bizonyítsa, de a felfüggesztésben bízva ezt is későbbre halasztotta, mivel jelen időszakban (karácsonyi ünnepek) a szakértők igen leterheltek.

2. Ákr. 81. § (1) bekezdése

Alperes eljárása **sértette az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat is**, amennyiben a mérlegelésre egyáltalán nem, a döntés indokaira pedig részben nem tér ki az indoklásában. Erre jó példa az, hogy míg az eredeti határozatban nem engedte a Sümegprága 047/1 és 048 hrsz-ú ingatlanok használatát, a jelenlegi határozatában már nincs ilyen korlátozás, míg a Sümegprága 049/2 hrsz-ú ingatlan tekintetében pont fordítva, az eredetiben engedte, most tiltja a bányászati tevékenységet.

Ahogy jeleztem, a 6.04.pont alatt írt korlátozások tekintetében sem ismerhetők meg a mérlegelés szempontjai, mint ahogy továbbra sem mérlegelt a tájhasználat, tájjelleg körében a hagyományos bányászati jelleg, mint a tájkultúra évtizedek óta szerves része és az erdősödés, mint az utóbbi években a bányatelkeken kényszerből kialakuló állapot között. De egyéb mérlegelésnek sincs nyoma az indoklásban azon kérdésekben, ahol pedig ez egyértelmű lett volna, és hiányoznak az estleges súlyozás szempontjai is.

Meglátásunk szerint amennyiben történt volna konkrét mérlegelés, úgy azt a célszerűség és ésszerűség elve mentén kellett volna elvégezni: valódi természetvédelmi érdekek és a valós nemzetgazdasági

érdekek megfelelő, együttes figyelembevételével. Az Állam a bányatelek kijelölésénél, majd megosztásánál is figyelembe vette ezeket az érdekeket: **a megosztáshoz az alperes jogelődje is hozzájárult!**-, illetve megpályáztatta a bányatelkeket úgy, hogy ismert volt számára a rájegyzett NATURA jogi jelleg, tehát nem látta eleve kizártnak a bányászati hasznosíthatóságot.

Alperes maga idézi a Tvt. 20. §-át:

„20. § (1) A bányászati tevékenységet a természeti területek lehető legkisebb mértékű igénybevételével kell folytatni. A felhagyott bányaterületen a felszíni tájsebeket folyamatosan meg kell szüntetni, és - ha lehetséges - természetszerű állapotot kell kialakítani.

(2) A bányászati tevékenység folytatása alatt előkerült természeti érték megóvása érdekében - a természetvédelmi hatóság kezdeményezésére - a bányafelügyelet a bányászati tevékenységet korlátozhatja, vagy megtilthatja, illetőleg a bányatelket módosítja.

(3) A miniszter közreműködik a bányászati koncessziós területek kijelölésében, a koncessziós szerződésnek a természet, a táj védelmére vonatkozó feltételei meghatározásában. A szerződéskötéskori helyzet előre nem látott lényeges megváltozása esetén kezdeményezheti a koncessziós szerződés természet- és tájvédelmi indokból történő módosítását.”

Hivatkozik továbbá – bár azon megjegyzéssel, hogy jelen eljáráshoz szerinte sincs köze – a Bt. 26/C. § (1) bekezdésére is, miszerint: „Ha a bányászati munkák végzése során a művelésre engedélyezett bányatelek területén a bányabezárási műszaki üzemi terv benyújtása előtt olyan természeti, környezeti, műemléki vagy régészeti érték válik ismertté, amely más módon nem védhető meg, az érintett hatóság határozata alapján - amelyben rendelkezni kell a bányavállalkozó kártalanításáról is - a bányafelügyelet a bányatelket hivatalból csökkentheti.”

Ugyanekkor fenti jogszabályhelyek által adott, későbbi esetlegesen szükségessé váló intézkedéseinek lehetőségét - tehát azt, hogy több jogszabály alapján is védeni tudja a jövőbeli állapotot - sem veszi figyelembe döntésekor.

3. Ákr. 2. §

Meglátásom szerint ismételten sérült továbbá az **Ákr. 2. §-a is**.

Ahogy korábban jeleztem, a legközelebbi, gyakorlatilag hallótávolságon belüli „Bazsi I- bazalt” védnevű bányatelek mind környezeti, mind jelen eljárásban irányadó jog állapotában megegyezik a kért két bányatelekével. A „Bazsi I- bazalt” védnevű bányatelek a Nemzeti Ökológiai Hálózatnak és a Keszthelyi-hegység Kiemelt Jelentőségű Különleges Természetmegőrzési Területnek (HUBF20035) is része, és jelölő faj éppúgy nem található rajta. Ezen bányatelkek vonatkozásában a hatóság ugyanakkor azon teljesen szakmaiatlan és alaptalan indok alapján kíván megkülönböztetést tenni, hogy a „Bazsi I- bazalt” védnevű bánya a kérelmezett bányával szemben már működik (2017-ben kapott engedélyt, amikor felperes még a pályázatát adta be a bányászati jog megszerzése iránt.) Ennél fogva továbbra is komoly **aggályként merül fel a jogegyenlőség kritériumának érvényesülése**.

Az Ákr. kommentárja szerint: „*az Ákr. 2. § b) pont az Alaptörvény XV. cikkében megjelenő törvény előtti egyenlőség klauzulát és diszkriminációtilalmat transzformálja eljárásjogi alapelvvé, amely nem választható el az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított megfelelő ügyintézéshez való jogról. Ezt támasztja alá a részrehajlás nélküli eljárás követelményének deklarálása is.*”¹

¹ Dr. Petrik Ferenc (szerk.): A közigazgatási eljárás szabályai – Kommentár a gyakorlat számára. Az Ákr. 2.§-ához.

4. Ákr. 4. §

Az alapelv, miszerint a hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és - a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül, a fejlett technológiák alkalmazásával - az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen, szintén sérült.

Most nem is elsődlegesen az eljárás elhúzódására utalok, ami a megismételt eljárás jelen keresetben felhívott jogsértései is tovább növelnek, hanem alperes átgondolatlan és teljesen előre nem látható, **főlöszlegesen és indokolatlan költségeket okozó egyes tevékenységeire**. Ilyen volt pl. amikor a Végh és Végh MTK Kft. által előterjesztett – amint azt maga is utóbb megállapította – teljesen hatálytalan beadvány alapján több szakvéleményt és nyilatkozatot is beszerzett és ezeket később, amikor már felperes nyilatkozatokat tett rá, teljes mértékben mellőzte. De ilyen volt az is, amikor a helyszíni szemlére minden tulajdonost idézett (kivéve a Modre Bazalt Bányászati Kft-t, mivel nem tudott különbséget tenni a kérelmező osztrák cég és egy magyar, hasonló nevű társaság között), illetve az ügyben semmilyen jogállással nem bíró személyeket is, indoklásában elintézte mindezt annyival, hogy nem az ügy érdemét befolyásoló jogsértésről van szó. (Nyilván, ezt a bíróság hatáskörébe tartozó kérdést is előre eldöntötte.) És a helyszíni szemlén az oda hívott erdészeti képviselőt, Dr. Jagicza Attilát nyilatkoztatta, majd ezt jegyzőkönyvezni sem ezt a nyilatkozatot, sem azt a tényt nem kívánta, hogy az akkor még nem ügyfél BFNPI munkatársai „az általa megadott adatszolgáltatás helyszíni megtekintésében való” segítségével abból állt, hogy egy védett fajt vagy annak élőhelyét sem mutatták be. Majd a szemlét befejezve, amikor felperes képviselője és több résztvevő is eltávozott, külön elment „a közeli Polgármesteri Hivatalban biztosított helységbe” a jegyzőkönyvet felvenni, noha a bejárás végén jelezte, hogy mindent hangfelvételen rögzített és a szemlét lezárta.

Ki kell hangsúlyoznom, hogy a határozat indoklásának 52 oldalán az ötödik bekezdés második mondata ismételtén megvilágítja alperes azon téveszméjét, hogy szakmailag nem ő, hanem a BFNPI képviselheti jelen ügyben kizárólag a természetvédelmi szempontok megfelelő letéteményesét, kvázi szakhatóságként: „Egy befásult területen **szakmai iránymutatás** a terepi bejárásnál **nélkülözhetetlennek mutatkozott.**” Mégpedig, ahogy a bekezdésből is kiderül, ez a BFNPI szakmai iránymutatása. (A GPS-es, hordozható térképszelvényekkel és mikrofonnal ellátott műszaki eszköz, amit a hatóság a helyszíni szemlén folyamatosan használt, elég volt arra, hogy ne tévedjen el, így biztosan nem erre gondolt a fenti megfogalmazás során.)

IV/2. Anyagi jogi jogsértések:

1. A Tvt. hivatkozott rendelkezései

Ahogy azt korábban is leírtam, a határozat 61 oldalán az ötödik bekezdés rögzíti, hogy táj- és természetvédelmi szempontból adott alperesi nyilatkozat jogi alapja a Tvt. 6. § (2) bekezdése, 7. § (1-2) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 9. § (1) bekezdése, 20. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdése és a 43. § (1) bekezdése. A felhívott jogszabályhelyekre történő **hivatkozásokat azonban alperes nem indokolja, azokkal kapcsolatosan semmilyen, a konkrét ügyben történő alkalmazhatóságra vonatkozó megállapítást nem tesz.** Ezek közül egyedül az 59. oldalon a Tvt. 7. § (1) és (2) bekezdéseit ismerteti, konkrétan átvéve az eredeti határozatnak az ítélet által kifogásolt részeit, felhagyott bányára történő utalással együtt. **Ez által a Tvt. evidenciáinak alkalmazását, a tevékenység keretei közötti megfelelőségét továbbra sem vizsgálja, újból kizárólag a tiltás indokaként hozza fel őket, ellenétesen az ítélettel.**

E körben hívom még fel a Tvt. 6. § (4) bekezdését is, miszerint az egyedi tájértékek megállapítása és nyilvántartásba vétele a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv (a továbbiakban: igazgatóság) feladata. **Ilyen nyilvántartási adatot alperes nem kért, a BFNPI pedig**

nem adott az eljárásban, mivel a bányatelkekkel kapcsolatosan nincs nyilvántartásba vett egyedi tájérték.

Alperes a Tvt. hivatkozott részeivel kapcsolatosan a következő három, az indoklásban többször is megismételt és teljesen valótlan állításokat rögzíti:

- a.) évtizedek óta nem folyik bányászat – ezt fentebb már kimerítően cáfoltuk;
- b.) spontán beerdősödés, őshonos növényzet a jellemző – egyrészt a terület nagyobb része, minthogy erdőként van nyilvántartva és tervszerű, hatóságilag jóváhagyott és ellenőrzött erdő művelés alatt is áll, nem spontán erdősödött be. Ezek a részek eddig jellemzően még nem volt kitermelés, de nem azért, mert 2009 előtt nem volt rá engedély, hanem mert az akkori bányavállalkozó még a bányatelek másik végén folytatta a kitermelést. Másrészt ahogy azt a Kappel-Bányatervezési dokumentáció rögzíti és a helyszíni szemle is igazolta, több helyen nem őshonos, hanem kifejezetten káros, betelepült özönfaj bukkant fel, a rengeteg elszórt illegális hulladék mellett. (Alperes egyébként azt is rögzíthette volna a valóságnak megfelelően, hogy a területen a hagyományos helyi tájhasználat az illegális hulladéklerakás.);
- c.) közösségi jelentőségű jelölő fajok vannak a területen – ezek cáfolatát szintén már kifejtettük, illet sem a BFNPI adatszolgáltatása, sem a helyszíni szemle, sem a Kappel vagy Végh és Végh Kft-k által készített monitoring nem mutatott ki.

2. 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet

Alperes továbbra is **tévesen alkalmazta az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről** szóló **275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 8. §. (1) bekezdését**. A normaszöveg szerint a Natura 2000 terület fenntartási céljainak elérését nem veszélyeztető vagy nem sértő és a **Natura 2000 terület jelölésekor jogszerűen, jogerős engedélynek megfelelően folytatott tevékenység korlátozás nélkül folytatható**.

Alperes indoklása szerint ez jelen kérelem esetében nem áll fent.

Ahogy arra már korábban utaltunk, a terület Natura 2000 kijelölésekor már bányatelekként volt feltüntetve, ami feltételezi a potenciális bányászati tevékenységet. Mind 2004-ben, a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet hatálybalépésekor, mind 2008-ban, a Natura 2000 jelleg bejegyzésekor volt tényleges, engedélyezett bányászati tevékenység a bányatelteken. E körben tehát semmi jelentősége sincs annak, hogy jelenleg nincs senkinek végleges engedélye a kitermelésre (jelen eljárás pont ezt célozza meg!), mivel a jogszabály a Natura 2000 jelölésekor tevékenységet írja elő, nem a kérelem benyújtásakorit.

Maga a bányatelek semmilyen célt vagy fenntartást nem veszélyeztet – ismét hangsúlyozzuk, hogy évtizedekkel előbb jött létre, mint a Natura 2000 jelölés –, de a tevékenység sem. E körben az alperes továbbra sem tárt fel semmilyen, a veszélyeztetésre utaló tényt vagy körülményt.

Tévesen alkalmazza alperes a **4. §-ban** foglaltakat is, hiszen a jogszabályhely kimondja, hogy a célokat az ország **társadalmi-gazdasági fejlődését biztosító** – törvényben (mint pl. a Bt.) vagy kormányrendeletben meghatározott - célokkal összehangoltan, illetve a kulturális igények és sajátosságok, valamint a helyi és térségi jellegzetességek (mint az intenzív bányaművelés, mint regionális jelleg) figyelembevételével kell megvalósítani.

3. 2018. évi CXXXIX. törvény

Alperes szokásos módon általánosságban hivatkozik a Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény (MaTrt.) egyes rendelkezéseire, úgy hogy a hivatkozásai továbbra sem **koherens, sem világos, sem okszerű és főképp továbbra sincs érdemi kapcsolatban a határozat rendelkezéseivel**.

Az indoklás helyesen hivatkozik az **MaTrt. 25. § (5) bekezdésére**, amely értelmében az ökológiai hálózat magterületének övezetében bányászati tevékenység folytatása a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó előírások alkalmazásával engedélyezhető. **Ez teljes mértékben az engedély kiadását támasztja elő.**

Az törvény 4. § 15. pontja szerint hagyományos tájhasználattal kapcsolatosan ki kell emelni, hogy a külfejtéses bazaltbányászat a Keszthelyi-hegység egyik meghatározó tájalkotó elemének tekinthető, az nem tájidegen és komoly regionális hagyománnyal bír. Így megtévesztő azon alperesi álláspont, hogy „*ezen a területen a már kialakult erdőgazdálkodás a jellemző*”, mivel az erdőgazdálkodás mellett a bányászati tevékenység is a tájhasználat szerves része.

A 4. § 41. pontja alapján a tájjelleg (tájkarakter) definíciója alapján szintén számolni kell a Keszthelyi-hegységben a bazalt-dolomit régió bányászatával, mint régóta jelen lévő tájjelemmel is.

Hivatkozik még alperes a 18. §-ra is, miszerint: „Külfejtéses művelésű bányatelek megállapítani, illetve horizontálisan bővíteni csak a településfejlesztési és - rendezési célokkal, valamint a kiemelt térségi és megyei területrendezési tervvel összhangban lehet.” Jelen eljárásnak sem bányatelek megállapítása, sem bővítése nem tárgya, így alperes ezen jogszabályhelyre is tévesen alapít rendelkezést.

Itt kell egyébként kiemelni, hogy alperesnek döntése során a tájvédelmi és környezetvédelmi érdekek mellett figyelembe kellett volna vennie azon gazdasági érdekeket is, amelyek alapján a tervezett bányászati tevékenység jelentős GDP termelési potenciállal rendelkezik. A bánya művelése a gazdaság újbóli beindításához szükséges építési tevékenységek nyersanyag igényét szolgálja ki. A tervezett tevékenység több, különböző képzettségű munkavállaló foglalkoztatásához is hozzájárul, így munkahely teremtési potenciálja is van. Ezek figyelembevételére azonban szintén nem utal a határozat indoklása.

V. Összegzés

Alperes eljárása és határozata több ponton is megállapíthatóan jogsértő, így elsődlegesen a Kp. 90. § (2) bekezdése, másodlagosan a Kp. 89. § (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása indokolt.

VI. Bizonyítékok és bizonyítási indítványok

Amennyiben a t. Bíróság úgy ítélné meg, hogy felperes kérelmének alátámasztása további szakkérdések tisztázását igényli, úgy az eljárásban eddig bevezetett szakvéleményekre kívánunk támaszkodni, így azok készítőit, Agócs Gábor és Dr. Mesterházy Attila igazságügyi szakértőket jelen perben magánszakértőként kívánjuk igénybe venni. Kérjük a T. Bíróságot, hogy szükség esetén biztosítson lehetőséget a szakértők számára az alperes felé kérdések feltevésére, illetve, amennyiben tárgyalás tartását tarja szükségesnek, úgy indítványozzuk azokon a szakértők személyes megnyilatkoztatását is.

C) Záró rész

I. Hatáskör és illetékesség (Kp.12.§ (1) bek., 13.§ (1) bek. – (2) bek. a) pont)

A T. Bíróság hatáskörét a Kp. 12. § (1) bekezdésére alapítjuk, tekintettel arra, hogy jelen per közigazgatási per, amelynek elbírálását törvény nem utalta a Kúria hatáskörébe. A T. Bíróság illetékességét pedig a Kp. 13. § (1) bekezdés b) pontjára alapítjuk, figyelemmel a két érintett bányatelek fekvésére (Sümege, illetve Sümegeprága).

II. Illetékfeljegyzési jog (Kp. 35.§)

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint a feleket jelen perben tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg, melyre tekintettel jelen keresetünkhöz kapcsolódóan illetéket nem róttunk le.

Perköltségünk körében ügyvédi munkadíjunktat kérjük a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § figyelembevételével megállapítani, azzal, hogy felperesi jogi képviselő ÁFA fizetésére köteles.

III. Perbeli jogképesség (Kp. 16. § (1) bek. 17.§ a) pont)

A felperes perbeli jogképessége a Kp. 16.§ (1) bekezdésén, a 17.§ a) pontja, és a Ptk 3:1. §-án alapszik. A felperes jogi képviselőjének képviseleti joga a Kp. 26.§ (1) bekezdés, a Pp. 64. § (1) bekezdésén, 65. § a) pontján, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 39. § (1) bekezdésén, valamint az *F/I.* számú mellékletként csatolt ügyvédi meghatalmazáson alapul.

Alperes perbeli jogképessége a Kp. 16.§ (1) bekezdésén, a 18.§ (1) bekezdésén, valamint a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 8/A. § (1) bekezdésén alapul.

IV. Tárgyalás tartása (Kp. 77. § (2) bekezdése)

Kérjük a T. Bíróságot, hogy amennyiben kereseti kérelmünkben foglalt jogi álláspontunkat nem osztaná, úgy a tényállás tisztázása miatt tárgyalást tartani szíveskedjen.

V. Perköltség igény

Jelen eljárásban perköltségeinket az F/2 szám alatt csatolt megbízási szerződési kivonat szerint kívánjuk igazolni, annak összegét a külön nyomtatványon fogjuk a t. Bíróság elé terjeszteni.

Kérjük a T. Bíróságot, hogy keresetünknek helyt adni szíveskedjen.

Budapest, 2021. december 14.

Tisztelettel:

a Modre Bergbau GmbH felperes képviseletében:
dr. Bézi László ügyvéd

